

Layla Al-Zubaidi

VÁROSANTROPOLÓGIA

1. Alapelvek

A városantropológusok megkülönböztetése nyilvánvalóan kedvez a szociokulturális antropológiának, azonban elismerik, hogy a régészet is jelentősen hozzájárult a városi térrendszer és a civilizációk vizsgálatáival.

A „városi forradalom” kifejezést V. Gordon Childe (1950), a régi (marxista) világ történésze vezette be, amely a komplex és civilizált, felemelkedett társadalmak folyamataként írt le. Ez a folyamat, Childe nézőpontja szerint a gazdasági termelékenységben bekövetkező változásokon alapul, és úgy tűnik, a világ számos pontján különböző időben, de függetlenül jelent meg. A precíz kritérium, amely által ezt a folyamatot felismerhetjük, nem minden esetben ugyanaz, alapjaiban azonban lehetnek szabályszerűségek, amelyek minden önálló megnyilvánulásban, vagy folyamatban jelentkeznek.

Az alap kritérium, amelyet Childe elkülönített, a következő: teljes munkaidejű osztályok és elitek mentesülnek a létfenntartási feladatok, a mechanizmusok, mint például az adók vagy a sarcok alól, amely által a „társadalmi fölösleg” az elitek kezében koncentrálódhatna, a monumentális középületekben, az írásrendszer, az extenzív külföldi kereskedelem, és a politikai szervezet felbukkanása által. Noha a régészet valódi érdeklődésével a civilizáció iránt, a komplex társadalmak felemelkedésének és összeomlásának vizsgálatában úttörő munkát végzett, kevés érdeklődést mutatott a városi jelenségek iránt.

Csak ennek az évszázadnak a második felében, főleg az 1960-as években kerültek a kulturális antropológia figyelmének előtérbe a városi társadalmak és városok, bár az antropológusok már végeztek vizsgálatot a városokban a városantropológia kifejezése előtt is. A fókusz eltolódásával a „városantropológia” ellentmond az antropológiai hagyománynak, amely az ipari és komplex társadalmak és a városból való kirekesztett „primitív” és paraszti réteg vizsgálatára helyezi a hangsúlyt (Basham 1987). Ez a változás elkísérte a „primitivistá” antropológia összeomlását, és elismerték, hogy minden kultúra a modern világ része és nem izolálódott, öntartalmú valóság. A további motivációt az a megfigyelés adta, hogy a városiasodás a 20. századi városokban gyorsabban

nő, mint valaha. Ezt az új hangsúlyt úgy is lehet érteni, mint a tanulás egyik formáját, amelyben az elmozdulás a perifériák kutatásától a központ vizsgálatáig halad.

A városantropológia nézőpontjában nemcsak új, népszerű szakma adódott a hagyományos antropológiához, amely révén azután elhanyagolni szándékoztak volna a kevésbé komplex társadalmakat, hanem ellenkezőleg, az úgynevezett „primitív” társadalmak rehabilitálására kezdtek koncentrálni. Figyelembe véve gyarmati antropológia ellenállását, amely elfogadja a „primitív” társadalmat, noha az alapvetően különbözik a „nyugati civilizációtól”, az új kutatási szemléletmód számos területet átengedett a szociológiának, ezzel elősegítve munkamegosztást az antropológia és a szociológia között. Ekképpen a városantropológia érvényesülése a II. világháború és a dekolonizáció folyamatának következményeként értelmezhető. A városantropológusok szemében a városok iránti érdeklődés megerősítette az antropológia hagyományos figyelmét, mely szerint az a létező társadalmak és az emberi kultúrák változottsága felé irányul. Az antropológia elkülönülését többnyire úgy látják, mint a „primitív” társadalom vizsgálatát, a szociológiát pedig mint az ipari társadalmak vizsgálatát. Ez azonban nem bizonyosodott be, mivel a Nyugat mint ipari társadalom, és a többi mint primitív társadalom nem maradhatott sokáig érvényes elmélet, mivel nincs társadalom a világban, amelyet ne érintett volna meg az iparosodás. Elméletileg a városantropológia magába foglalja a városok kulturális rendszerének vizsgálatát ugyanúgy, mint a városok kapcsolatát a nagyobb és kisebb területekhez és a populációhoz a világot átfogó városi rendszer részeként (Kemper 1996).

2. Módszertan

A rétegzett társadalmak felé való elmozdulás során a hagyományos antropológiai módszertan az úgynevezett résztvevő megfigyelés újratárgyalására kényszerült. Az etnográfiai munkát sokáig úgy értelmezték, mint zárt kapcsolatot kis számú informátorral, amely azonban lehetetlen volt immár egy városi kontextusban. A városantropológusok tehát a kutatási körük kiterjesztését kezdeményezték, hogy

bevonhassanak írott forrásokat, felméréseket, történelmi tanulmányokat, irodalmi és más területeket is. Ez már nem feltétlenül foglalja magába a résztvevő megfigyelés módszerét vagy holizmus szempontját. A városantropológusok számára az igazi kihívás ezeknek a forrásoknak az elrendezése lett, és a nagyobb csoportok valóságának megragadása anélkül, hogy az eleven leírásokat hanyagolnák, amely pedig sok esetben a korábbi néprajz és az antropológia jellemzője volt. Gyakran a hagyományos antropológiai témákat, mint például a rokonságot, a társadalmi rétegződést stb. átültették a városokba. Ennek alapján a városantropológia nemcsak arra ösztönözte az antropológusokat, hogy elkülönítsék az elméleti és metodikai keretet, hanem hogy újra dolgozzák ki azokat, amelyek már létrejöttek és még léteznek (a városi környezet jellegzetes problémáiról lásd Foster – Kemper 1974).

A résztvevő megfigyelésre helyezett túl nagy hangsúly azzal a problémával járt, hogy a városi kontextusban elveszett a holisztikus szemlélet. Középpontba a család került, míg a hagyományos antropológiában a törzsek és más társadalmi egységek voltak előtérben; ezáltal a városi valóság leginkább az összkép széttöredezettségéhez vezetett, egyfajta „városi mozaik” jött létre (Fox 1977: 2-9). Ami a módszertant illeti, az *Urban Anthropology* folyóirat felmérése szerint immár a következő nagy lélegzvetelű tanulmányok dominálnak: összehasonlító tanulmányok magában álló közösségekről, multiközösségekről, regionális kutatások, nemzeti szintű vizsgálatok, összehasonlító multinacionális, illetve általános elméleti és módszertani tanulmányok. Kis lélegzvetelű tanulmányokban főként az egyének élettörténetére, vagy speciális társadalmi kontextusra (mint például a piacra, városi bandákra, üzletközpontokra), lakónegyedekre és munkahelyekre fókuszálnak (Kemper 1991b).

3. A tudományág története

A városantropológia fokozatos felemelkedése az 1960-as évek végén és a '70-es évek elején szinte észrevétlen maradt. Eredete inkább a szociológiában, az ipari társadalmak vizsgálatában keresendő. Márcsak azért is, mert a korai szociológusok voltak az elsők, akik figyelmüket a városi élet felé fordították. Korábban, 1930-tól 1950-ig a kulturális antropológusok a parasztok és a városok életükre való kihatása iránt mutattak növekvő érdeklődést (Redfield 1947); 1950-re már számos antropológus

és szociológus végzett vizsgálatot a városi jelenségekről (Childe 1950, Bott 1957, Sjöberg 1960). A városantropológia kiterjedése az 1960-as években annak felismerését tükrözi, hogy a hagyományos célcsoportok, mint amilyen a törzs és a parasztság egyre inkább integrálódott az urbanizált világba. Rendkívüli figyelmet szenteltek a vidéki-városi migrációnak, a városi adaptációknak, az etnicitásnak és a szegénységnek (Lewis 1968, Hannerz 1969). A jelentősen megsokasodott eredmények fényében a városantropológiát az 1970-es évekre már a kulturális antropológián belül elkülönülő tudományágként definiálták a tankönyvekben, könyvekben és folyóiratokban (Chrisman – Friedl 1974, Gulick 1973, Southall 1973). Ráadásul az első teljes tankönyv is megjelent: Fox (1977) a városok öt különböző típusát azonosította, és megvitatta azon belül a városok és szélesebb társadalmi környezet közötti kapcsolatot. Basham (1978) a városi társadalom vizsgálatának és különböző hozzá kapcsolódó témáknak összefoglalását adta, vitatémává téve a városkutatásokat. Az 1980-as évek során már a tankönyvek és tanulmányok második generációja jelent meg (Collins 1980, Gmelch – Zenner 1980, Hannerz 1981, Press – Smith 1980).

3.1 Korai városszociológia

Ferdinand Tönnies (1887) különbséget tett *Gemeinschaft* (közösség) és *Gesellschaft* (társadalom) fogalma között annak alapján, hogy a polgári társadalmat személytelen együttműködések kötelei jellemzik, szemben a feudális közösség intim kapcsolataival és kollektív tevékenységeivel. Emile Durkheim, aki bevezette az „anómia” fogalmát, ugyancsak ez iskola gondolkodását követte. „Öngyilkosság” című tanulmányában (1897) megkülönböztette az anómikus öngyilkosságot, mint olyat, amely az elszigeteltség és a személytelenség következményeként valósul meg. Mindkét fogalom abból az elméleti előfeltevésekből fakad, amely megkülönbözteti a városi és nem-városi életvalóságot.

A városantropológia későbbi fejlődéséhez fontos még hozzátenni Louis Wirth esszéjét: „Az urbanizmus, mint életmód” (1938). Ebben a tanulmányban kifejtette a városi élet a társadalmi szervezetre és attitűdökre gyakorolt hatásának jellemzőit, amellyel bizonyította, hogy mikor a vidék a városba költözik, a városi élet már személytelen, eszközjellegű kapcsolatokká válik, mert bár az olyan elsődleges csoportok erős kontrolljától, mint amilyen a

nagycsaládé, a szabad egyének felé hajlik, viszont az egyéni cselekvésnek ez a szabadsága a kollektív biztonosság elvesztésével is összekapcsolódik.

Robert Redfield (1947) átvette a Wirth által alkalmazott csoportosítást, melyben a népi-városi folytonosságot karakterisztikus eltérésekkel fejezte ki (a városi pólusra, illetve annak ellentettjére, a népi pólusra osztva a városlakókat, utóbbiak kis, homogén, izolált, hagyományos közösségek voltak, amelyek gazdaságilag önellátóak, és csak kezdetleges munkamegosztásuk van); ugyanakkor továbblépett abban, hogy kidolgozta a városok szerepére vonatkozó kulcsfogalmat, a „Nagy Tradíciót”, és szemben vele a helyi, falusi közösségek „Kis Tradícióját” is. Végülis mindkét kutató jelentős hatással volt a komplex társadalmak antropológiájának fejlődésére. A kritikák azonban megbélyegezték az általuk használt városiság fogalmát, mint tipikusan nyugati képzetet, és a szembeállított vidékiség fogalmát, mint a nem-nyugati társadalmak eurocentrikus ideáltípusát.

3.2 A városi ökológia chicagói iskolája

A városi szociológiához nagyban hozzájárult Robert E. Park és „iskolája” a Chicagói Egyetem. Figyelmük középpontjában a demográfiai és népszámlálási információk, interjúk és történelmi adatok, amellyel a hangsúly a városok társadalmi problémái, nem pedig a városi életről való elmélkedés felé irányult. Ennek az iskolának gondolata, hogy a városokra úgy tekintett, mint energiát követelő ökoszisztémára, amely fenntartja struktúrájukat, és amely lakónegyed öröklés törvényének alárendelt „természetes területekre” oszlott (természetes terület például a nyomornegyedek szomszédságai és az alterületek). Az „öröklés fogalma” a nagyobb házra és telekre vonatkozik. Ezzel a modellel vizsgálták a kutatók a lakónegyed minták változását, például az afro-amerikai gettók fejlődését, melynek tagjai elköltöztek Chicagóba munkát keresni (Duncan – Duncan 1957). Később viszont az iskola inkább a népszámlálási adatok empirista, mennyiségi és statisztikai munkák felé fordult, előidézve a következő elméleti visszahatást.

3.3 A Közösségtanulmány megközelítése

Ez a megközelítés a korai városi antropológiában inkább „antropológiai” a hagyományos értelemben. Ez fejlődött részben válasz formában a későbbi Chicago iskola absztrakt empirizmusává. A kulcsfigurák közül az egyik Carolyn Ware, aki a „Greenwich falu, 1920-1930” című munkájában vizsgálat alá vette a new york-i metropolisz expanziója során Greenwich falu bekebelezését, és sajátos jellemzőik fennmaradásának folyamatát. Noha ez a legkorábbi közösség-tanulmány kutatása közül csak egy reprezentáció, a globális integráció körüli kortárs viták még ma is igen elterjedtek. W. Lloyd Warner a „Yankee City” című munkájában megkísérelt beolvasztani egy etnográfiai szemléletet, amelyet az ausztráliai aboriginok terepmunkája során gyűjtött formális interjúkból nyert a new england-i város, Yankee City társadalmi tanulmányára vonatkozólag. William Foote Whyte „Utcasarki társadalom” című munkája egy amerikai olasz nyomornegyed etnográfiája, amelyet „Cornerville”-nek nevezett el. Tanulmánya, koncepciójában leginkább antropológusokéhoz és a résztvevő megfigyelés módszeréhez hasonló: bérelt egy szobát egy itáliai családnál és részt vett társadalmi életükben több éven keresztül.

3.4 Kölcsönhatás

A mozgalom a későbbi Chicagói Iskola élettelen empirizmusára is egyfajta válasz. A legfontosabb munka (nemcsak a városi antropológiára vonatkozóan) Ervin Goffman emberi kölcsönhatásról végzett tanulmánya „Önmagunk beállítása a mindennapi életben” címmel (1959). Az emberi kölcsönhatást, amely az emberi viselkedés vizsgálata, a szerepek végrehajtásának sorozata, dramaturgiai metafora kifejezéssel definiálta. Ennek a kutatásnak a városantropológiára vonatkozó értéke, hogy az emberi kölcsönhatás során a szövevényes szerepjátékokra helyezi a hangsúlyt. Főként a városias élet, amely állandóan megköveteli, hogy önmagukat beállítsák mások, idegenek, vagy olyan emberek szemében, akik etnikai vagy foglalkozási kategóriák töredékes nézőpontjából ismerik őket. Minden nap konfrontálódnak számos különböző emberrel és környezettel. Így ad megmunkálható eszközt a városi társadalom struktúra megértéséhez.

4. Kutatási hagyományok és kritika

4.1 A városi szegénység antropológiája

Fox (1977) szerint különböző kutatási hagyományok vannak a városantropológián belül, amely fenntartja kontinuitását a hagyományos antropológiával és módszereivel azáltal, hogy nem magára az urbanizációra fókuszál, hanem a városokon belüli kisebb egységekre. Egy példája a városi szegénység antropológiája. Oscar Lewis bevezette a „szegénység kultúrája” kifejezést, amely alatt egy olyan életformát értett, amely a gazdasági és politikai megfosztatástól függetlenül létezik – ezzel kiváltva kritikák sorozatát (lásd. Valentine 1968, Goode / Eames 1996). A gettó vizsgálat és a kivándorló populációk figyelemreméltó tanulmánya egyaránt tükrözi a holisztikus szemléletet az egzotikum, a kisebbség, a szegénység, az etnikai enklávés kis skálájú egységeinek formájában.

4.2 Hálózat kutatás

Más vizsgálati tárgy ebben a hagyományban a háztartás és a családkutatás, illetve a társadalmi háló kutatása. A hálózat kutatás Elizabeth Bott „Család és társadalmi hálózat” (1957) a vidéki közösségek várossá válásának tanulmányozásában gyökeredzik. Ez a könyv közönséges londoni családok interdiszciplináris tanulmányozásának része. A levezetett „Bott elmélet” azon az előfeltételen alapszik, hogy a férfi-női szerepkapcsolatban a különválasztás foka a családháló összefüggéseivel változik. Három fajta szerkezetet körvonalazott: egy kiegészítő szerkezetet, egy független és egy társas szerkezetet, majd kapcsolatot állapított meg a család belső struktúrája és a külső kapcsolatok mintái között (lásd. Hannerz 1980).

4.3 Városiasodás antropológiája

A városiasodás antropológiája (vidék-város migráció) a város és a vidék szétválasztása. Ez a tudományág főként az afrikai kutatások során fejlődött erőteljesen, elsősorban brit antropológusok, latin-amerikai tanulmányok, és amerikai kutatók közreműködésével. A hangsúly a vidéki emberek városokba való fizikai mozgásán és ennek az emigráns populációnak az új környezethez való adaptációján alapszik, a városon belüli társadalmi átalakulásra, a személyközi kapcsolatokra és a kollektív identitásra fókuszálva (lásd. Abu-Lughod 1962).

4.4 Antropológia a városokban és városok antropológiája

Ezeknek a tanulmányoknak a hagyományos összefüggését nem vitték túlzásba. Noha bizonyos célcsoportokra koncentráltak, ezek a problémák nem szakadtak el a városi összefüggéstől és az urbanizációtól magától. Ahhoz, hogy elkerüljük a zavart, hasznos volna követni azt a megkülönböztetést, amelyet Kemper körvonalazott az „antropológia a városokban és a városok antropológiája” között. Noha mindkettő összefonódik, van különbség közöttük: „Az antropológusok, akik egy sajátos városban végeznek kutatást, többségben nem törődnek a város összefüggéseivel. A másik fele viszont a városi élet struktúrájával foglalkozik, azok az emberi viselkedésre gyakorolt hatásával helyi viszonylatban és keresztkulturálisan. Ez utóbbi a nemzetközi városi rendszer fejlődésével foglalkozik időben és térben, a szocio-kulturális és politikai-ökonómiai kérdéskör különbségével.

A nagysúlyú társadalmi folyamatok és átalakulások hangsúlyozottabbak a városokban, de nem magyarázhatjuk meg egyedül ezek kontextusán belül. Több tanulmány, amelyet városi antropológiaként kategorizáltak, a városi miliő antropológiai témákkal jelentősen hozzájárultak, de nem érintik maguknak a városoknak a jellemzőit (1998: 120). Azonban a városiasodás gyors iránya jelzi, hogy egyre több ember fog urbanizálódni a jövőben. Így az antropológia nagyobb szakágai végül a városantropológiában fognak összefutni (Ansari / Nas 1983: 6).

A városantropológusok maguk időnként megkérdőjelezték a kritika egy pontját: noha a városantropológia célja eredetileg a kettősséggel, a „primitív” és a „komplex” társadalmakkal szemben való fellépés az antropológia és a szociológia diszciplínáin belül, ez az érvényesség fogalma a való világban sohasem kérdőjeleződött meg. A városantropológia nagyobb teljesítménye a fókuszváltozás, azonban a város és vidéki terminológián még nem lépett túl.

5. Városi antropológia ma és a városi antropológusok mint társadalmi csoport

Ma a városantropológia megkülönbözteti magát a városi szociológiától, főként eltérő szemléletük miatt. Míg a szociológiai tanulmányok a töredezett problémákra fókuszálnak, a városantropológia elméletileg inkább a holisztikus szemlélet felé irányul

(Ansari / Nas 1983: 2). Miután a városantropológia az 1960 és 1970-es években sajátos kérdésekre figyelt fel, például a migráció, a rokonság, a szegénység stb... kérdésére, amelyek a hagyományalapú terepmunka összehasonlításából erednek, 1980-ra a városi élet aspektusai iránt kezdtek érdeklődést mutatni. Ahogy az eredményből is látszik, a városantropológia más társadalmi szakágak értekezéseibe integrálódott.

Gyakorlatilag a városantropológia nagyrésze beleolvadt a geológiába, ökológiába és más diszciplínába. Teoretikus érdeklődésével, a városi tér és az urbanizáció megfogalmazásával együtt, a városantropológia kortárs kérdései: városi problémák, vidéki-városi migráció, adaptáció, ember szabályozása a sűrűn lakott környezetben, a városi környezet hatásai a kulturális pluralizmusban, a társadalmi szinteződés, a társadalmi háló, a rokonság funkciója, a városok növekedése, a bűnözés (és más városi dilemma), a ház, az építészet, a közlekedés, a térhasználat, a munkahelyi alkalmazás, az infrastruktúra, a demográfia és egyéb.

1979-ben megalapították az Amerikai Antropológiai Társaság részeként a Városi Antropológia Társaságot (SUA). Kemper kutatása (1991) arra vállalkozott, hogy 1989-1992 között információkat elemezzon az Amerikai Antropológia Társaság vezetőjében, amelyben kimutatta, hogy a városantropológusok nagy többsége, 70 %-a a szocio-kulturális antropológia alcsoportjába tartozik. Összehasonlítva az 1975-ös vizsgálat eredményeit (Kemper 1975), ez a szám 86 %-ról csökkent le, míg az alkalmazott antropológusok száma dramatikusan, 0%-ról ugrott 12 %-ra, a régészek 6%-ról 15%-ra. A felmérés azt mutatja, hogy jelentőséget nyert az alkalmazott munka, és a régészek érdeklődése nőtt a városantropológia iránt.

	1975	1991
subfields	(450 individuals)	(900 individuals)
<i>Socio-cultural Anthropology</i>	86 %	70 %
<i>Archaeology</i>	6 %	15 %
<i>Applied Anthropology</i>	0 %	12 %
<i>Linguistic and Bianthropology</i>	8 %	3 %

Az egyének közül nem mind az, aki magát városantropológusnak vallotta. 55% azonosította munkáját a városi szó variánsaival, míg a többi más kifejezést használ munkája megjelölésére. A vizsgálat alá vett személyek jobban szeretik, ha helyi vagy témaérdeklődés szerinti elsődleges specializációjukban definiálják őket. Helyileg, az Egyesült Államok vezet 45 %-kal, ezt követi Mexikó és Közép-Amerika 14%-kal, majd Európa 12%-kal, illetve Észak- és Dél-Amerika 10-10%-kal. Ez az eredmény azt az irányelvet adja, hogy a városantropológusok kutatása szempontjából elsődleges szerepe van az Egyesült Államoknak, Kanadának és Mexikónak, jobban, mint korábban. További tényező, az alkalmazott projektek növekvő finanszírozása az amerikai városokban, amely számos antropológus számára vonzó, akik kezdetben csak külföldön dolgoztak. Így az antropológusok nemzetközi szakértelmüket felhasználják az Egyesült Államokban vagy Kanadában az emigráns etnikai csoportok tanulmányozásakor. Téma szerinti érdeklődésük a vizsgálatok alapján megnőtt, és ezzel együtt az irányelv a változások és a fejlődés kérdésköre, az orvosi antropológia, a politikaantropológia a kisebbségek a verseny, a szegénység, a kulturális ökológia, a nem, a tömegkultúra és kommunikáció felé tendált. 26%-kal a társadalmi szervezet, a rokonság és a család vizsgálata még mindig a legerősebb. Ez az áttekintés mutatja, hogy a „parasztság”, mint célcsoport iránti érdeklődés erősen lecsökkent. Kemper szerint 1991-es felmérése 900 egyénnel, az 1975-ös vizsgálat kevesebb, mint 450 egyénnel lett összehasonlítva, amely az észak-amerikai antropológiában végbemenő nagyobb átalakulásra világít rá több női városantropológus, doktorandusz választja a városantropológia gyakorlatát, nő a különböző téma iránti érdeklődés, és szélesebb a választék a diszciplínák között, és még nincs egyetértés a tudományág specializációjának alapértelmezésére, de van viszont a hangsúlyváltásra.

	1991
	(900 individuals)
"urban"	55 %
„complex societies”	36%
„contemporary societies”	26%
„modern societies”	17%
„civilizations”	11%

Az Urban Anthropology (UA) folyóirat, amely 1972-ben alakult, 39 Egyesült Államok-beli és 18 külföldi munkatársat számol (Kemper 1991). 150 intézmény tart fenn szakmai kapcsolatot az USA-ban és 42 külföldi országban. A vezető USA államok New York, Kalifornia, Ohio, Texas, Pennsylvania, Massachusetts, Virginia, és Wisconsin. Vezető nációk: Kanada, Nagy-Britannia, Lengyelország, Franciaország, Ausztrália, Banglades, Izrael és Mexico. Nagyjából minden szerző akadémiai kapcsolatokkal rendelkezik, kevesebb mint 15 százalék tartozik nem-akadémiai intézményhez, például a Spanyol Egészségügyi Tanács Connecticut-ban, az U.S. Népszámlálási Iroda, az U.S. Földműves Tanszék, és a Világbank. Amikor a Városi Antropológia Társaság (SUA) eldöntötte, hogy saját folyóiratot jelentet meg (City and Society), az Urban Anthropology-t (UA) átkeresztelték Urban Anthropology and Studies of Cultural System and World Economic Development-re (UAS), annak érdekében, hogy elkerüljék a versenyt, és szélesebb olvasótáborot szerezzenek maguknak.

Ehhez hasonlóan a Society of Urban Anthropology-t is hamarosan átkeresztelték Society for Urban, National, and Transnational Anthropology-nak (SUNTA).

Tézer Zita fordítása

6. Források

Bibliográfiák, mutatók és forrásművek

- Adams, Robert McC., Rene Millon, and Pedro Armillas *Urban revolution. In International Encyclopedia of the Social Sciences 16. David L. Sils, ed. New York: The McMillan Company & Free Press.*
- Breitborde, Lawrence B, Irene Glasser, eds. 1996 *Urban anthropology in the 1990's: a collection of syllabi and an extensive bibliography. Washington D.C.: Society for Urban Anthropology; American Anthropological Association.*
- Gulick, John 1973 *Urban anthropology. In Handbook of Social and Cultural Anthropology. John J. Honigman, ed. Chicago: Rand McNally and Company.*
- Gutkind, Peter, C. W. 1973 *Bibliography on urban anthropology. In Urban anthropology. Cross-cultural studies of urbanization. Aidan Southall, ed. Pp. 425-89. London and New York: Oxford University Press.*
- Halpern, Joel Martin 1974 *Urban anthropology: an introductory bibliography. Monticello: Council of Planning Librarians.*
- Kemper, Robert V. 1975 *Directory of urban anthropologists. Urban Anthropology 4: 73-106.*
- Kemper, Robert V. 1991a *Urban anthropology in the 1990's: the state of its practice. Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 20: 211-223.*

- Kemper, Robert V. 1991b
Trends in urban anthropology research: an analysis of the journal Urban Anthropology, 1972-91.
 Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 20: 373-84.
- Kemper, Robert V. 1993
Urban anthropology: a guide to U.S. and Canadian dissertations.
 Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 22: 1-229.
- Kemper, Robert V., Jack Rollwagen 1995
Urban anthropology. In Encyclopedia of Cultural Anthropology. Ember, Melvin, David Levinson, eds.
 Lakeville: American Reference Publishing.
- Kracht, Benjamin, Robert V. Kemper 1991
Directory of urban anthropologists.
 Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 20: 225-360.
- Kracht, Benjamin, Robert V. Kemper, and Stuart Campos 1991
The journal Urban Anthropology: an index of its first twenty years.
 Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 20: 385-553.
- Peck, Richard 1974
Urban Studies: a research paper casebook.
 New York: Random House.
- Rollwagen, Jack R. 1991
Urban Anthropology (the journal). A personal history.
 Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems and World Economic Development 20: 200-11.
- Sanjek, Roger 1990
Urban anthropology in the 1980's: a world view.
 Annual Review of Anthropology 19: 151-86.
- Urban Studies Information Guide Series.
 Detroit: Gale Research Company.
- Wheeler, James O. 1986
Urban Studies: a bibliography of periodical articles.
 Chicago: Council of Planning Librarians.
- White, Anthony G. 1975
Urban anthropology: a selected bibliography.
 Monticello: Council of Planning Librarians.
- Szövegyűjtemények**
- Basham, Richard 1978
Urban anthropology. The cross-cultural study of complex societies.
 Palo Alto: Mayfield Publishing Company.
- Fox, Richard G. 1977
Urban anthropology. Cities in their cultural settings.
 New-Jersey: Prentice-Hall.
- Hannerz, Ulf 1980
Exploring the city. Inquiries towards an urban anthropology.
 New York: Columbia University Press.
- Alapolvasmányok**
- Ansari, Ghaus, Peter J. M. Nas, eds. 1983
Town-talk. The dynamics of urban anthropology.
 Leiden: E. J. Brill.
- Chrisman, Noel J, John Friedl, eds. 1975
City ways: a selective reader in urban anthropology.
 New York: Thomas Y. Crowell.
- Collins, Thomas W., ed. 1980
Cities in a larger context. Southern Anthropological Society Proceedings 14.
 Robert L. Blakely, series ed.
 Athens: The University of Georgia Press.
- Foster, George M., Robert V. Kemper, eds. 1974
Anthropologists in cities.
 Boston: Little Brown.
- Gmelch, George and Walter P. Zenner, eds. 1996
Urban life. Readings in urban anthropology.
 Prospect Heights: Waveland Press.

- Nas, Peter J. M., ed. 1993
Urban symbolism.
Leiden, New York: Brill.
- Park, Robert E., E. W. Burgess, eds. 1925
The city.
Chicago: University of Chicago Press.
- Press, Erwin, M. Estelle Smith, eds. 1980
Urban place and process: readings in the anthropology of cities.
New York: McMillan.
- Rotenberg, Robert, Gary McDonogh, eds. 1993
The cultural meaning of urban space.
Westport: Bergin & Garvey.
- Southall, Aidan, ed. 1973
Urban anthropology: cross-cultural studies of urbanization.
New York: Oxford University Press.
- Klasszikus esettanulmányok és elméleti munkák**
- Abrams, Philip, E. A. Wrigley 1978
Towns and societies.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Abu-Lughod, Janet 1962
Migrant adjustment to city life: the Egyptian case.
American Journal of Sociology 47: 22-32.
- Bott, Elizabeth 1957
Family and social network.
London: Tavistock.
- Childe, V. Gordon 1950
The urban revolution. Town Planning Review
23: 3-17.
- Duncan, Beverly, Otis Dudley Duncan 1957
The Negro population of Chicago: A study of residential succession.
Chicago: University of Chicago Press.
- Durkheim, Emile 1951 [1897]
Suicide.
Glencoe: Free Press.
- Goffman, Erving 1959
The presentation of self in everyday life.
New York: Doubleday Anchor.
- Goode, Judith, Edwin Eames 1996
An anthropological critique of the culture of poverty. In Urban life.
Readings in urban anthropology. Gmelch, George and Walter P. Zenner, eds. Prospect Heights: Waveland Press.
- Hannerz, Ulf 1969
Soulside: Inquiries into ghetto culture and community.
New York: Columbia University Press.
- King, Anthony
Urbanism, colonialism and the world-economy.
New York and London: Routledge.
- Knox, Paul L., Peter J. Taylor 1995
World cities in a world system.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Lewis, Oscar 1968
La Vida: a Puerto Rican family in the culture of poverty
San Juan and New York. New York: Vintage books.
- Marks, Carol 1991
The urban underclass.
Annual Review of Sociology 17: 445-66.
- Mayer, Adrian 1966
The significance of quasi-groups in the study of complex societies. In The social anthropology of complex societies.
Michael Banton, ed. London: Tavistock.
- Mayer, Philip 1961
Townsmen or tribesmen. Conservatism and the process of urbanization in a South African City.
Cape Town: Oxford University Press.
- Merry, Sally Engle 1981
Urban danger: life in a neighbourhood of strangers.
Philadelphia: Temple University Press.

- Mitchell, Clyde 1969
Social networks in urban situations.
Manchester: Manchester University Press.
- Redfield, Robert 1947
The folk society.
American Journal of Sociology 52: 293-308.
- Sjoberg, Gideon 1960
The preindustrial city.
New York: Free Press.
- Tönnies, Ferdinand 1963 [1887]
Community and society. C. P. Loomis, trans. and ed.
New York: Harper and Row.
- Valentine, Charles A. 1968
Culture and poverty: critique and counter-proposals.
Chicago: University of Chicago Press.
- Ware, Carolyn 1935
Greenwich Village, 1920-1930.
New York: Harper and Row.
- Warner, W. Lloyd 1963
Yankee City.
New Haven: Yale University Press.
- Whyte, William Foote 1943
Street corner society.
Chicago: University of Chicago Press.
- Wirth, Louis 1938
Urbanism as a way of life.
American Journal of Sociology 44: 1-24.
- Nyomtatott szakajró**
- City and Society. Washington D.C: American Anthropological Association 1987
<http://www.ameranthassn.org/suapubs.htm>
- Urban Anthropology (UA) New York: Plenum Publishing Corporation 1972-85, continued by: Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems & World Economic Development (UAS)
New York: Plenum Publishing Corporation 1985-
- Urban Anthropology Newsletter (UAN) New York: Plenum Publishing Corporation 1972-85
- Urban Studies Edinburgh: Oliver & Boyd. 1964-
- Tudományos társaságok**
- Society for Urban Anthropology (SUA) of the American Anthropological Association:
<http://www.ameranthassn.org/sua.htm>
- Web pages**
- Society for Urban Anthropology (SUA) of the American Anthropological Association:
<http://www.ameranthassn.org/sua.htm>
- City and Society (semiannual review of the SUA):
<http://www.ameranthassn.org/suapubs.htm>
- SUA publications, film & video reviews:
<http://www.ameranthassn.org/suabook.htm>
- Academic term papers urban studies section:
<http://www.academictermpapers.com/catpages/cat122e>
- Up-to-date overview of issues of contemporary urban sociology:
<http://www.cup.org/Titles/36/0521365198.html>
- Course-syllabus and bibliography on „Cities of the Near East”
<http://www.nyu.edu/gsas/dept./mideast/courses/citiesyl>

Urban Anthropology

LAYLA AL-ZUBAIDI

TOPICS: CONTEMPORARY ISSUES METHODOLOGY SOURCES WEB LINK

1. Basic premises

The distribution of urban anthropologists favours clearly sociocultural anthropology, however, they recognize that archaeology has made significant contributions to the study of civilizations and urban spatial systems.

The term „urban revolution” was introduced by V. Gordon Childe (1950), a (Marxist) Old World historian, to describe the process by which complex, civilized societies emerged. This process, although in Childe’s view based on a shift in economic productivity, seems to have occurred independently and at different times in several areas of the world. Thus, the precise criteria by which this process can be recognized, are not always the same, however there may be underlying regularities that appear in all the separate manifestations or the process.

The basic criteria that Childe has isolated are: classes of full-time specialists and elites exempt from subsistence tasks, mechanisms such as taxes or tribute by which the „social surplus” could be concentrated in the hands of elites, monumental public buildings, a writing system, extensive foreign trade, and the emergence of a political organization. Although archaeology with its genuine interest in „civilizations” has pioneered in the study of the rise and collapse of complex societies, however, it is less interested in urban phenomena per se.

Only in the second half of this century, especially in the 1960’s, urban societies and cities came into the attention of cultural anthropology, although anthropologists were already conducting research on cities before the term „urban anthropology” began to be used in the 1960’s. With this shift in focus, „urban anthropology” counters anthropology’s traditional emphasis on „primitive” and peasant people to the exclusion of urban, complex and industrial societies (Basham 1978). This shift accompanied the deconstruction of primitivist anthropology and the acknowledgement that all cultures are part of the modern world and do not form isolated, self-contained entities. A further motivation was the observation that cities in the 20th century cities are more rapidly growing as ever before. This new emphasis can be also understood as

a way of „studying up”, a shift from the periphery to an analysis of the center.

In the understanding of urban anthropologists, it is not only a new „pop” field added to traditional anthropology or intends to neglect less complex societies, but to the contrary is concerned with rehabilitating the so-called „primitive”. It considers itself as in opposition to colonial anthropology that assumes „primitive” people from being essentially different from „western civilization” (which has been usually ceded to the field of sociology, generating a division of labor between anthropology and sociology). Thus, the emergence of urban anthropology was also inaugurated by the consequences of the II. World War and process of decolonization. In the eyes of urban anthropologists, the interest in cities has reaffirmed the traditional claim of anthropology to concern with all and the variety of human cultures and societies. They see the separation of anthropology as the study of „primitives” and sociology as the study of industrial societies is not justified, because the West as industrial and the rest as primitive is no longer valid opposition and no society in the world has not been profoundly touched by industrialization. Theoretically, urban anthropology involves the study of the cultural systems of cities as well as the linkages of cities to larger and smaller places and populations as part of the world-wide urban system (Kemper 1996).

2. Methodology

The move to large-scale societies forces to a reconsideration of traditional anthropological methodology, the so-called „participant observation”. Ethnographic work for a long time was understood as the close rapport with a small number of informants, which however is impossible in an urban context. Urban anthropologists therefore are required to extend their scope, to develop other skills and to take into account written materials, surveys, historical studies, novels and other sources. This does not necessarily imply a sacrifice to participant observation or holism. The challenge for urban anthropologists is to order all these different sources

and to grasp the realities of larger groups without sacrificing the vivid description that characterizes ethnography and anthropology in general. Often traditional anthropological topics, such as kinship, social stratification etc., are transplanted to the city. On this basis urban anthropology did not only move anthropologists to different theoretical and methodological frameworks, but also reworked those, which already existed and still exist (see for the distinctive problems of doing fieldwork in urban settings: Foster and Kemper 1974).

A problem of a too strong emphasis on the participant observer approach in the urban context is a loss of the holistic perspective. A focus lying on the family (like in traditional anthropology on the tribe or other social units) leads to a fragmentary picture of urban reality, and thus to an „urban mosaic” (Fox 1977: 2-9). Concerning methodology, an analysis of the journal *Urban Anthropology* revealed that on the large scale end following studies dominate: comparative studies within a single community, multi-community studies, regional surveys, national-level analyses, comparative multinational studies, and general theoretical and methodological studies. On the small scale end, studies are mainly focused on individuals in the form of life histories, specific social contexts, (such as marketplaces, gangs, shopping centers), residential units, and workplaces (Kemper 1991b).

3. History of the discipline

Urban anthropology „crept up” gradually and was almost unnoticed until the late 1960s and early 1970s. Its roots lie rather in sociology as the study of industrial societies. Therefore early sociologists were the first to turn their attention towards urban life. From the 1930's to the 1950's, there was a growth of cultural anthropologists' interests in the study of peasants and the impact of cities on their lives (Redfield 1947). By the 1950's already a number of anthropologists and sociologists were conducting research on urban phenomena (Childe 1950, Bott 1957, Sjoberg 1960). The expansion of urban anthropology in the 1960's reflects the recognition that traditional target groups, such as tribal and peasants people became increasingly integrated in an urbanized world. Particular attention was given to rural-urban migration, urban adaptation, ethnicity, and poverty (Lewis 1968, Hannerz 1969). By the 1970's, urban anthropology was

already being defined as a distinctive field within cultural anthropology, with the result of a significant growth in textbooks, readers, and reviews (Chrisman and Friedl 1974, Gulick 1973, Southall 1973). Additionally, the first integrated textbooks appeared: Fox (1977) identifies five different types of cities, and discusses the relationship between cities and the wider society they are embedded in. Basham (1978) offers a discussion of the study of urban societies and various related topics. During the 1980's, a second generation of textbooks and studies emerged (Collins 1980, Gmelch and Zenner 1980, Hannerz 1981, Press and Smith 1980)

3.1 Early urban sociology

Ferdinand Tönnies (1887) made his distinction between *Gemeinschaft* (community) and *Gesellschaft* (society) on the basis of the concept that impersonal, contractual bonds characterize the capitalist society in contrast to the intimate relationships and collective activities of the feudal community. Emile Durkheim who introduced the term „anomie” followed this school of thought. In his study „Suicide” (1897) he suggested anomic suicide as being characteristic of those who live in isolated, impersonal worlds. Both concepts rooted in the theoretical assumptions about what constitutes the essence of urban and non-urban life.

More important to the later development of urban anthropology however was the sociologist Louis Wirth's essay „Urbanism as a way of life” (1938). He developed a theory of the characteristic influences of urban life on social organization and attitudes, arguing that urban life is marked by impersonal, instrumental contacts which tend to free individuals from the strong controls of such primary groups as the extended family, but, at the other hand this freedom of individual action is accompanied by the loss of collective security.

Robert Redfield (1947) adapted Wirth's formulation of these characteristics to his folk-urban continuum concept, by characterizing the urban pole in Wirth's terms, and the folk pole as its opposite (small, homogeneous, isolated, traditional communities which were economically self-sufficient and has only a rudimentary division of labor). He went a step further by elaborating the role of cities as „Great Tradition” as opposed to the „Little Tradition” of local villages. Both scholars' influence on the development of the anthropology of complex society was significant. Critiques, however,

addressed that the concept of „urbanity” as typically western and „the rural” as non-western are eurocentric ideal-types.

3.2 The Chicago School of Urban ecology

A major contribution to urban sociology came from Robert E. Park and his „school” at the University of Chicago. The focus was on demographic and census information, interviews and historical data, with an emphasis on cities’ social problems rather than on abstract theorizing about urban life. In this school of thought, cities were viewed as ecosystems requiring energy to maintain their structure and which are segmented into „natural areas” subject to laws of residential succession (natural areas are for example slums neighborhoods, and vice areas). A major premise was the „concept of succession”. With this model, scholars analyzed changing residential patterns, for example the development of ghettos for the African Americans who moved to Chicago in search for jobs (Duncan and Duncan 1957). Later, however, the school turned to rather empiricist, quantitative and statistical reworking of census data, evoking following theoretical reactions.

3.3 The Community Study Approach

This approach in early urban anthropology was the most „anthropological” in the traditional sense. It developed partly in reaction to the abstract empiricism of the later Chicago School. One of the key figures is Carolyn Ware who in „Greenwich Village, 1920-1930” examined the incorporation of Greenwich Village into New York through the expansion of the metropolis, and the process by which it maintained its distinctive character. Although this represents one of the earliest Community Study research, in the contemporary debates around the global integration it still very current today. W. Lloyd Warner’s „Yankee City” attempted to merge an ethnographic perspective gained in fieldwork among Australian aborigines with information gathered from formal interviews for his social study of a New England city, Yankee City. William Foote Whyte’s: „Street corner society” is the ethnography of an Italian slum, which he named „Cornerville”. His study was in conception most familiar to the anthropologists and the method of participant observation: he rented a room with an Italian family and participated in their social life for several years.

3.4 Interactionism

This movement is also a response to the lifeless empiricism of the later Chicago School. The most important work (not only for urban anthropology) was Erving Goffman’s microstudy of human interaction „The presentation of self in everyday life” (1959). He defined human interaction in terms of dramaturgical metaphor, by analyzing human behavior as a series of performances of parts. The value of this research for urban anthropology lies in its emphasis upon the subtle role playing in human interaction. Especially urbanites are constantly required to present fragmentary aspects of themselves to others, strangers or people who know them only as inhabitants of discrete occupational or ethnic categories. They are confronted everyday with numbers of different people and settings. It therefore offers a workable tool for the understanding of urban social structure.

4. Research traditions and criticisms

4.1 Anthropology of urban poverty

According to Fox (1977) there are different research traditions within urban anthropology that maintain continuity with traditional anthropology and its methods by not focusing on urbanism itself, but on smaller units within the cities. One example is the anthropology of urban poverty. Oscar Lewis introduced the term „culture of poverty”, which he understood as a form of life that exists independently of economical and political deprivation, thus evoking a series of critiques (see Valentine 1968, Goode and Eames 1996). Equally does ghetto research and the exclusive study of migrant populations reflect the quest for the exotic, for minorities, poverty, ethnic enclaves, and for small-scale units on the cost of a holistic approach.

4.2 Network research

Other research objects in this tradition are household and family research and social network research. Network analysis roots in the study of rural communities and came to the city with Elizabeth Bott’s „Family and social network” (1957). This book was part of an interdisciplinary study of „ordinary” families in London. The derived „Bott hypothesis” is based on the assumption that the

degree of segregation in the role-relationship of husband and wife varies directly with the connectedness of the family's networks. She outlined three kinds of organization: complementary organization, independent organization, and joint organization, and thus established the idea of a relationship between the internal structure of the family and the pattern of its external contacts (see for a discussion Hannerz 1980).

4.3 Anthropology of urbanization

The anthropology of urbanization (rural-urban migration) stands at the intersection between the urban and the rural. This field is especially strong developed in African research, mainly by British anthropologists, and in Latin American studies, mainly by American researchers. The emphasis here lies in large-scale physical movements of rural people to cities and the adaptations of these immigrant populations to the new environment with a focus on the alteration of social structure, interpersonal ties and collective identities within the city (see Abu-Lughod 1962).

4.4 Anthropology in cities and anthropology of cities

However, the „traditional” context of these studies should not be exaggerated. Although concentrated on certain target groups, these issues cannot be divorced from the urban context and urbanism itself. In order to avoid confusion, it is therefore useful to follow the distinction that was drawn by Kemper between the anthropology in cities, and the anthropology of cities, although both are intertwined: there is a distinction between „anthropologists who do research in a particular city, but without much, if any concern for the urban context; those concerned with the *structure of city life* and its impact on human behavior locally or cross-culturally; and those concerned with the development of *international urban systems* through time and space as distinctive social-cultural and political-economic domains” (1991b: 374). Large-scale social processes and transformations may be more pronounced in cities, but cannot be explained within these contexts alone. Equally, many studies that are categorized as urban anthropology make important contributions to anthropological topics in urban milieus, but do not concern the characteristics of cities themselves (1998: 120). However, as

the fast trend of urbanization indicates, more and more people will be urbanized in the future. Thus the major fields of anthropology will be eventually converged into urban anthropology (Ansari and Nas 1983: 6).

Urban anthropologists themselves rarely address one point of critique: Although the goal of urban anthropology was initially to counter the dichotomy between „primitive” and „complex” societies within the disciplines of anthropology and sociology, the validity of this oppositional concept in the real world has never been seriously questioned. The major accomplishment of urban anthropology is the shift of focus; however, the terminology of „urban” and „rural” has not been transcended yet.

5. Urban anthropology today and urban anthropologists as a social group

Today, urban anthropology distinguishes itself from urban sociology mainly in terms of a different perspective: while sociological studies are more focused on fragmented issues, urban anthropology is theoretically rather directed toward a holistic approach (Ansari and Nas 1983: 2). Whereas urban anthropology in the 1960's and 70's was focused on particular issues, for example migration, kinship, poverty and so forth, derived from or contrasted to traditional-based fieldwork, by the 1980's, they had expanded their interests to any aspect of urban life. As a result, urban anthropology became more integrated into the discourse of the other social sciences.

Practically, urban anthropology has merged to a major part with geography, ecology and other disciplines. Along with a theoretical interest in and conceptualization of urban space and urbanism, contemporary issues of urban anthropology are: Urban problems, rural-urban migration, adaptation and adjustment of humans in densely populated environments, the effects of urban settings upon cultural pluralism and social stratification, social networks, the function of kinship, growth of cities, crime (and other urban dilemmas), housing, architecture, transport, use of space, employment, infrastructure, demography and others.

1979 the Society for Urban Anthropology (SUA) was founded as a subdivision of the American Anthropological Association. A survey, undertaken by Kemper (1991) by analyzing information in the American Anthropological Association guides

from 1989 to 1992, revealed that the great majority, 70 percent, of urban anthropologists belong to the subfield of sociocultural anthropology. Compared to the results of a survey carried out in 1975 (Kemper 1975), this number however has declined from 86 percent, while the number of applied anthropologists has jumped dramatically from 0 percent, and that of archaeologists from 6 percent to 15 percent. This shows that applied work gained in significance, and that the interest of archaeologists in the anthropology of urbanism has grown.

	1975	1991
subfields	(450 individuals)	(900 individuals)
Socio-cultural Anthropology	86 %	70 %
Archaeology	6 %	15 %
Applied Anthropology	0 %	12 %
Linguistic and Biantropology	8 %	3 %

Not all of the individuals who were covered by the survey called themselves „urban anthropologists”. 55 percent identify their work using some variant of „urban”, while the rest uses other terms to label their work.

	1991
	(900 individuals)
"urban"	55 %
„complex societies”	36%
„contemporary societies”	26%
„modern societies”	17%
„civilizations”	11%

A number of persons also would prefer to define their primary specialization with regional or topical interests. Regionally, the United States leads with 45 percent followed by Mexico and Central

America with 14 percent, Europe with 12 percent, and North and South America with each 10 percent. This result proves a trend that more urban anthropologists are involved in research in the United States, Canada and Mexico than before. A further factor is the availability of increased funding for applied projects in American cities that attracted a number of anthropologists who initially did fieldwork abroad. This is especially the case where urban anthropologists can use their international expertise to study immigrant ethnic populations in the United States or Canada. Topical interests, according to the survey, grew in diversity, with a growing trend in change and developmental issues, medical anthropology, political anthropology, the study of minorities and race, poverty, cultural ecology, gender, popular culture, and communication. With 26 percent, the field of social organization, kinship and family, however, is still the strongest. This overview shows that „peasants” have strongly declined as a target group.

According to Kemper, the trends revealed by the comparative analysis of the 1991 survey of nearly 900 individuals and the 1975 survey of fewer than 450 individuals are generally in accord with the broader transformations in North American anthropology. There are more female urban anthropologists, the Ph.D. is still the overwhelming choice to practice urban anthropology, there is a growth in the diversity of topical interests, there is a spread of the field among the subdisciplines, and there is still no agreement on the basic terms for the specialization of the field, but rather a variety of emphasis.

The analysis of the journal Urban Anthropology (UA), founded in 1972, shows that contributors belong to 39 U.S. American states and 18 foreign nations (Kemper 1991). Professional affiliations contain 150 institutions in the United States and 42 abroad. The leading U.S. American states are New York, California, Ohio, Texas, Pennsylvania, Massachusetts, Virginia, and Wisconsin. Leading foreign nations are Canada, Great Britain, Poland, France, Australia, Bangladesh, Israel, and Mexico. Nearly all authors have academic affiliations, less than 15 percent are belong to non-academic institutions, such as the Hispanic Health council in Connecticut, the U.S. Bureau of the Census, the U.S. Department of Agriculture, and the World Bank. When the Society for Urban Anthropology (SUA) decided to publish its own journal (City and Society), Urban Anthropology (UA) was renamed

into Urban Anthropology and Studies of Cultural Systems & World Economic Development (UAS) in order to avoid competition and address a broader audience.

Similarly, the Society for Urban Anthropology is going soon to be renamed into the Society for Urban, National, and Transnational Anthropology (SUNTA).

